

DOŚWIADCZENIA EDUKACYJNE

CO TO JEST?	NAJPROSTSZA RÓŻNICA	TRZY POZIOMY FUNKCJONOWANIA
 PROJEKT Złożone działanie rozłożone w czasie. Ma etapy i efekt końcowy.	 PROJEKT Co uczeń tworzy	 POZIOM 1 SAMODZIELNOŚĆ WYSOKA
 DOŚWIADCZENIE EDUKACYJNE Sytuacja uczenia się w realnym kontekście. Angażuje różne kompetencje i pozwala na różny poziom uczestnictwa.	 DOŚWIADCZENIE W jakiej sytuacji uczeń się uczy	 POZIOM 2 SAMODZIELNOŚĆ CZĘŚCIOWA
 ZADANIE Pojedyncza czynność do wykonania. Ma jasno określony cel.	 ZADANIE Co uczeń robi	 POZIOM 3 SAMODZIELNOŚĆ WSPIERANA

To samo doświadczenie – różne poziomy wsparcia. Nie zmieniamy sytuacji, tylko poziom wsparcia!

PRZYKŁAD DOŚWIADCZENIA EDUKACYJNEGO: ZAKUPY W SKLEPIE

KONTEKST	CEL DOŚWIADCZENIA	KOMPETENCJE FUNDAMENTALNE	KOMPETENCJE PRZEKROJOWE
 sklep (realny lub symulowany w klasie)	rozwijanie samodzielności w sytuacjach życia codziennego oraz kompetencji komunikacyjnych i matematycznych	- językowe - matematyczne - społeczne - osobiste	- współpraca - rozwiązywanie problemów - kierowanie sobą - kreatywne myślenie
POZIOMY FUNKCJONOWANIA UCZNIA W TYM DOŚWIADCZENIU EDUKACYJNYM			
 POZIOM 1 SAMODZIELNOŚĆ WYSOKA - planuje zakupy - wybiera produkty - liczy pieniądze, płaci - prowadzi rozmowę ze sprzedawcą WSPARCIE NAUCZYCIELA obserwacja, wsparcie minimalne, słowne wskazówki w razie potrzeby	 POZIOM 2 SAMODZIELNOŚĆ CZĘŚCIOWA - wybiera produkt z listy podpowiedzi - płaci z pomocą nauczyciela - komunikuje potrzebę (gest, AAC, słowa) WSPARCIE NAUCZYCIELA instrukcja obrazkowa, podpowiedzi, pytania kierujące, modelowanie	 POZIOM 3 SAMODZIELNOŚĆ WSPIERANA - obserwuje zakupy - wskazuje produkt (obrazek, gest) - reaguje, uczestniczy w sytuacji WSPARCIE NAUCZYCIELA modelowanie, naprowadzanie, komunikacja AAC, wsparcie fizyczne	
PRZYKŁADOWE ZADANIA WYNIKAJĄCE Z DOŚWIADCZENIA			
 Wybór produktu obrazki / lista / samodzielna decyzja	 Liczenie pieniędzy konkret → schemat → samodzielność	 Komunikacja gest, AAC, wypowiedź ustna	

JAK PLANOWAĆ DOŚWIADCZENIE EDUKACYJNE	NAJCZĘSTSZE BŁĘDY
 Wybierz sytuację z życia (np. gotowanie, podróż, rozmowa) Określ cel doświadczenia, np. samodzielność, komunikacja Zaplanuj poziom wsparcia – co zrobi uczeń na poziomie 1, 2 i 3 Dobierz zadania (dopasowane do poziomu ucznia) Zaplanuj wsparcie nauczyciela	 To samo zadanie dla wszystkich → brak indywidualizacji Uczeń nie uczestniczy w zajęciach → pomijanie poziomu 3 Zmiana doświadczenia zamiast wsparcia → różne aktywności zamiast wspólnej sytuacji Tylko zadania, brak kontekstu → brak sensu i transferu
 KLUCZOWA MYŚL Nie planuję tylko tego, co uczeń robi. Planuję sytuację, w której uczeń się nauczy.	 PAMIĘTAJ! Każdy uczeń uczestniczy w tym samym doświadczeniu – różni się tylko poziom wsparcia.

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO DLA UCZNIÓW Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ W STOPNIU UMIARKOWANYM LUB ZNACZNYM W SZKOLE PODSTAWOWEJ